

УДК 378:070.422

ACTIVE LEARNING AS A MEANS OF FORMING THE CREATIVE PERSONALITY OF FUTURE TEACHERS

АКТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

Martinyuk L. / Мартинюк Л.І.

teacher /викладач

Martinyuk V. /Мартинюк В.В.

teacher /викладач

*Municipal Institution" Uman Taras Shevchenko Professional College of
Education and Humanities of Cherkasy Regional Council" 33, Nebesna Sotnia, 20300*

*КЗ «Уманський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
ім.Т.Г. Шевченка Черкаської обласної ради» вул. Небесної сотні, 33, 20300*

Анотація. *Визначено вплив активного навчання на формування творчої особистості студентів шляхом залучення в активну освітню діяльність. Розглянуто специфіку навчання за допомогою МАН та їх вплив на творчий розвиток майбутнього вчителя.*

Ключові слова: *активне навчання, формування творчої особистості майбутній вчитель.*

Abstract. *The influence of active learning on the formation of creative personality of students by involving them in active educational activities is determined. The specifics of teaching with the help of MAN and their impact on the creative development of future teachers are considered.*

Key words: *active learning, formation of creative personality future teacher.*

Вступ.

Розвиток особистості на всіх етапах її життєдіяльності – це умови, засади всебічного розвитку особистості, забезпечення її творчого потенціалу, реалізації здібностей, зростання компетентності, удосконалення отриманих знань, умінь, навичок. Активізація навчання майбутніх вчителів сприяє забезпеченню умов для самореалізації студентів у різних видах теоретичної і практичної діяльності, при вивченні педагогічних, суспільних, природничих дисциплін, у динамічному житті за нових ринкових умов.

Основний текст.

Сьогодні підвищує вимоги до професійного рівня фахівця, націлює на формування ініціативної, самостійної, наділеної творчим мисленням особистості майбутнього вчителя. Гостро стоїть проблема розвитку творчих здібностей особистості студентів, творчої уяви, інтуїтивного мислення, оригінальних способів дій, відходів від шаблонів тощо.

Професійність майбутнього вчителя полягає в:

- організації, керівництві в освоєнні знань, умінь, навичок;
- формуванні певних рис характеру, волі, звичок і смаків, прививати учням звичку думати, аналізувати;
- умінні перетворити учня у суб'єкт самовиховання, самоосвіти;
- умінні трансформувати державні цілі у педагогічні.

Від педагога вимагається система послідовних дій, направлених на досягнення цілей освіти, які висуваються сучасним суспільством. Ця діяльність педагога включає такі напрямки як:

1. Конструктивна діяльність.
2. Організаційна діяльність.
3. Комунікативна діяльність.
4. Гностична діяльність.[1]

Для майбутнього вчителя характерно планування тільки власної діяльності. Ще немає передбачення того, як буде сприйнята учнями інформація, яку повідомляють, що виявиться знайомим, що цікавим, що важким, що викличе роздратування. По мірі оволодіння педагогічною майстерністю все те, чому педагог хоче навчити своїх студентів, отримує психологічне забарвлення. Педагог починає відчувати ступінь сприйняття студентами інформації, уміє активізувати студентів. Він спонукає їх до порівняння, пошуку істини, вчить їх самоконтролю і самоорганізованості. Його реакція на поведінку аудиторії стає швидкою і чутливою, заняття проводяться жваво, емоційно, цікаво. Це в значній мірі сприяє підвищенню кваліфікації фахівців, які готуються.

Важливими умовами міцного засвоєння знань і умінь, застосування їх на

практиці є:

- мистецтво педагога викликати інтерес до предмету;
- активне відношення студента до навчальної роботи.

Пізнавальна діяльність майбутнього вчителя проходить в умовах активно-випереджального сприйняття і відображення оточуючого світу, рішення різного роду проблемних ситуацій, без чого поставлена мета не може бути досягнута.

Освітній процес повинен:

- ✓ бути імітацією того середовища, в якому будуть жити і працювати студенти;
- ✓ містити у собі конкретну мету, і проблеми діяльності;
- ✓ забезпечувати формування у студентів здатності вирішувати практичні задачі, змінювати і покращувати той світ, в якому вони живуть і працюють.[2]

Активне навчання повністю відповідає цим вимогам. В його основі лежить принцип безпосередньої участі, який зобов'язує викладача зробити кожного студента учасником освітнього процесу, який шукає шляхи і способи вирішення проблем. Активні методи навчання дозволяють формувати знання, уміння і навички шляхом залучення студентів в активну освітню діяльність. Участь у наукових експериментах – це також активна підготовка майбутнього вченого.

Активними методами навчання(АМН) ми вважаємо такі методи, які дозволяють інтенсифікувати процес розуміння, засвоєння, творче застосування знань при розв'язуванні практичних завдань. Сутність активних методів полягає в тому, що той кого навчають, отримує необхідні знання шляхом вивчення і аналізу різних джерел інформації.

Висока ступінь гнучкості і адаптивності активних методів навчання дозволяють викладачу з однаковою ефективністю використовувати їх:

- на заключній лекції, бесіди, розмови;
- в якості введення в лекцію;
- для ілюстрації положень, які розбираються у процесі лекції;

- паралельно лекції;
- замість лекції.

До групи МАН включають методи: проблемна лекція, евристична бесіда, дискусія, диспут, конкурс, олімпіада, аналіз виробничої ситуації, аналіз критичної ситуації, розв'язування конфлікту, метод клініки, метод лабіринту, розігрування ролей, драматизація, дидактична і ділова гра тощо.

Вибір будь-якого з МАН залежить від конкретних завдань навчання, специфіки навчального процесу, підготовки викладача і студентів.

Специфіка навчання за допомогою МАН полягає в тому що:

- мислення і поведінка студентів примусово активізується;
- спілкування студентів з викладачем і один з одним відбувається на високому рівні мотивації, емоційності і творчості, формування у студентів педагогічних умінь відбувається в обмежені строки;
- підтримують у студентів творче напруження, діловий азарт, позитивне збудження, емоційність, зацікавленість;
- не залишає байдужим;
- значно підвищується культура спілкування;
- поглиблюється потяг до взаємодії з людьми у різних ситуаціях;
- інтенсивно формуються організаційні навички.

Висновки.

Для активізації творчої діяльності студентів можна використовувати імітаційні заняття, зокрема аналіз конкретних педагогічних ситуацій, рольові ігри, мозкову атаку, рейтингову систему контролю, круглі столи, тощо. Атмосфера активізації і переосмислення життя в Україні вимагає нового педагогічного бачення і змін у напрямі виховання і самовиховання творчої, конкурентоздатної особистості майбутнього вчителя.

Література:

1. Галузінська М.І. Педагогічні технології навчання у закладах загальної середньої освіти/ М.І. Галузінська: навчальний посібник для студентів вищих

педагогічних навчальних закладів – Умань: ВПЦ «Візаві», 2019. – 259 с.

2. Галузінська М.І. Теорія і практика підготовки майбутніх учителів до впровадження креативних технологій навчання: монографія / М.І. Галузінська. – Умань: ВПЦ «Візаві», 2020. – 185 с.